

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 166/02-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. decembra 2002 prerokoval sťažnosť B. K., bytom Ž., zastúpeného komerčným právnikom M. K., Komerčno – právna kancelária, Ž., vo veci vydania rozhodnutia Okresným súdom v Žiline a priznania finančnej náhrady za neodôvodnené prietahy a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. augusta 2002 doručené podanie B. K., bytom Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom M. K., Komerčno – právna kancelária, Ž., označené ako „Sťažnosť občana na prietahy v konaní spôsobené Okresným súdom v Žiline a priznanie peňažnej náhrady“.

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa prostredníctvom

jeho právneho zástupcu vyzval listom z 26. novembra 2002 (sp. zn. Rvp 1068/02), aby odstránil nedostatky podania tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto výzve okrem iného konštatoval, že „z podania síce možno zistiť, že sťažovateľ namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, avšak jeho podanie v tomto zmysle neobsahuje žiadny návrh na rozhodnutie“. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky podania nebudú odstránené, ústavný súd ho v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a uznesenie o tom nemusí ani odôvodniť. Právny zástupca sťažovateľa túto výzvu prevzal 2. decembra 2002.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 13. decembra 2002 označeným ako „Rvp 1068/02 – 6 – odstránenie nedostatkov podania“ tak, že „Ohľadom tej časti výzvy, kde od nás žiadate upresniť návrh na rozhodnutie toto upravujeme nasledovne: Sťažovateľ žiada, aby bolo vydané rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorým prikáže Okresnému súdu, aby potvrdil svoj Rozsudok ako rozhodnutie prvostupňového súdu č. k. 10 Cb 1616/97 – 22 zo dňa 12. 1. 1998 a to na tom základe, že i keď odporcovia podali vo veci odvolanie toto bolo dňa 2. 11. 1998 späť vzaté v celom rozsahu (...). Čo sa týka druhej časti rozhodnutia, a to finančnej náhrady za neodôvodnené prietahy v konaní v trvaní Cca 5 rokov a s prihliadnutím na výšku istiny, žiada sťažovateľ o priznanie finančnej náhrady rozhodnutím Ústavného súdu vo výške 500.000,- Sk“.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože predmetný návrh na začatie konania (sťažnosť) v predloženej podobe nespĺňa náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a sťažovateľ ho nedoplnil v súlade s výzvou ústavného súdu, bolo potrebné tento návrh po jeho predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Sťažovateľ síce svoju sťažnosť na výzvu ústavného súdu doplnil, avšak označené nedostatky svojho podania neodstránil tak, aby zodpovedalo ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Každý návrh na začatie konania musí spĺňať aspoň také náležitosti, ktoré umožňujú ústavnému súdu posúdiť, či sú splnené podmienky pre uplatnenie jeho právomoci alebo či nejde o zrejme bezúspešné uplatnenie práva. V danej veci podanie navrhovateľ takéto náležitosti nespĺňalo. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Pokiaľ sťažovateľ uviedol, že žiada, aby ústavný súd rozhodol tak, že „prikáže okresnému súdu vydať určité rozhodnutie“, ústavný súd o takomto návrhu na rozhodnutie nemá právomoc konať a rozhodovať. Pokiaľ sťažovateľ žiadal „priznať finančnú náhradu za neodôvodnené prietahy v konaní“, ústavný súd uvádza, že o takomto návrhu nemá právomoc rozhodovať nezávisle od splnenia podmienok ustanovených v čl. 127 ods. 1 ústavy. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd v rámci predbežného prerokovania návrhu na začatie konania rozhoduje o jeho prijatí na ďalšie konanie len vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta (napr. I. ÚS 50/01-09, I. ÚS 4/02-22).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2002